

Nr 218.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till bestämmelser angående arvode och ersättning åt viss kontrollpersonal m. m.; given Stockholms slott den 19 mars 1926.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att bifalla de förslag om vilkas framläggande för riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 19 mars 1926.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, statsråden OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, SCHLYTER, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Chefen för finansdepartementet statsrådet Wigforss anför:

»Jag anhåller att få anmäla fråga om ändrade bestämmelser om arvode och ersättning åt personalen vid kontrollen över brännvinstillverkningen.

Gällande föreskrifter i sådant avseende återfinnas dels i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin, dels i kungörelsen den 27 juli 1923 med bestämmelser angående arvode och ersättning åt tjänstemännen vid kontrollen över maltdrycks- och brännvinstillverkningen, dels i stadgan den 3 april 1908 för allmänna brännvinsnederlag, dels ock i ordningsstadgan sistnämnda dag för brännvinsbrännerierna i riket.

Riket skall vara indelat i högst femton distrikt vilka tillika utgöra distrikt för kontrollen över maltdryckstillverkningen. För kontrollen över allenast brännvinstillverkningen må inrättas ytterligare högst tre distrikt. Varje distrikt utgör tjänstgöringsområde för en överkontrollör.

Bihang till riksdagens protokoll 1926. 1 saml. 186 häft. (Nr 218.)

Gällande bestämmelser.

Överkontrollör, som är inkallad till tjänstgöring med befattning såväl vid malt-dryckstillverknings- som vid brännvinstillverkningskontrollen, erhåller arvode av 5,000 kronor eller, där han uppbär pension av statsmedel, efter 4,000 kronor, allt för år räknat; Kungl. Maj:t dock obetaget att i särskilda fall bestämma lägre arvode. Överkontrollör åtnjuter därjämte under tjänstgöringstiden dels ersättning för expeditonskostnader efter 600 kronor för år räknat och dels rese- och traktamentsersättning enligt rese- och traktamentsklassen II C. Överkontrollör, som är inkallad i tjänstgöring med befattning endast vid brännvinstillverkningskontrollen, erhåller arvode efter 4,000 kronor eller, där han uppbär pension av statsmedel, efter 3,000 kronor, allt för år räknat; Kungl. Maj:t obetaget att bestämma lägre arvode. Sådan överkontrollör åtnjuter därjämte under tjänstgöringstiden ersättning för rese- och expeditonskostnader med sammanlagt 250 kronor i månaden; Kungl. Maj:t dock obetaget att i särskilda fall bestämma lägre ersättning samt att, i den mån sådant finnes vara i de särskilda distrikten erforderligt, höja ersättningen intill ett belopp av högst 400 kronor i månaden.

Kontrollör vid brännvinstillverkningskontrollen åtnjuter under tjänstgöringstiden ersättning i förhållande till det antal brännerier som finnes inom hans tjänstgöringsdistrikt. Finnes inom distriktet endast ett bränneri, erhåller kontrollör dagarvode, med 9 kronor. Finnas inom distriktet flera brännerier, äger kontrollstyrelsen bestämma högre arvode, dock ej mera än 15 kronor för dag. I dagarvode ingår ersättning för resor inom tjänstgöringsdistriktet; förekommer resa för inträde i tjänstgöring eller vid förflyttning från ett till annat tjänstgöringsdistrikt, utgår dock ersättning med 15 kronor för varje gång. Sådan gottgörelse för boningsrum och kost, som omförmäles i 21 § 1 mom. i gällande brännvinstillverkningsförordning, skall utgå med 2 kronor om dagen.

Vederbörande länsstyrelse bestämmer det arvode, som tillkommer tillsyningsman vid bränneri där tillverkningsrätt upphört.

Tillsyningsman, förordnad att utöva tillsyn vid allmänt brännvinsnederlag, erhåller gottgörelse med arvode efter 1,000 kronor för år räknat samt dessutom 50 öre för varje helt tusental liter brännvin av normalstyrka, som varit under året å nederlaget upplagt. Sådan tillsyningsmans arvode må dock icke utgå med högre belopp än 4,500 kronor för år räknat.

Fråga om ny förordning angående tillverkning och beskattning av brännvin.

I enlighet med min förut denna dag gjorda hemställen har Kungl. Maj:t beslutat förelägga riksdagen förslag till bland annat ny förordning angående tillverkning och beskattning av brännvin. Enligt detta förslag skall uppburden av brännvinstillverkningskatten omläggas, och i sammanhang därmed föreslås överflyttande å kontrollstyrelsen av vissa befogenheter som nu tillkomma andra myndigheter. Överkontrollörer och kontrollörer äro ämnade att bibehållas till samma antal som enligt gällande ordning. Där- emot komme tillsyningsmännen vid de allmänna brännvinsnederlagen att ersättas med kontrolltjänstemän vid särskilda av partihandlare med rus-

drycker innehavda nederlag. I särskilda fall torde fortfarande erfordras tillsyn vid bränneri som ej är i verksamhet.

I sitt den 19 december 1922 avgivna betänkande med förslag till ny brännvinstillverkningsförordning föreslog kontrollstyrelsen ändrade bestämmelser rörande ersättning till kontrolltjänstemännen vid brännvinstillverkningskontrollen. Dessa bestämmelser inneburo höjning av arvoden och andra ersättningsbelopp ävensom ökning av gottgörelsen för boningsrum och kost enligt 21 § 1 mom. i gällande brännvinstillverkningsförordning.

Kontrollstyrelsen har även i sitt den 20 november 1925 dagtecknade utlåtande i ämnet till prövning upptagit frågan om ändrade ersättningsbestämmelser; och styrelsen anför i huvudsak följande:

*Kontroll-
styrelsen.*

I samband med revisionen av maltdryckstillverkningsförordningen hade överkontrollörerna med befattning såväl vid maltdrycks- som brännvinstillverkningskontrollen erhållit sina avlöningsförmåner förbättrade. Tidigare hade arvodet för dylik kontrollör utgjort 4,000 kronor eller, där han uppburit pension av statsmedel, 3,000 kronor för år samt ersättning för rese- och expeditionskostnader med sammanlagt 250 kronor i månaden, vilken ersättning kunnat av Kungl. Maj:t sänkas eller i mån av behov höjas till högst 400 kronor. Kontrollstyrelsens i ärendet avgivna förslag hade inneburit höjning av arvodet till 6,000 kronor respektive 5,000 kronor, och såsom skäl därtill hade anförts den utvidgning av överkontrollörernas skyldigheter, som skulle komma att inträda genom de vidtagna förändringarna i lagstiftningen. Kungl. Maj:t hade emellertid stannat vid ett högsta arvode av 5,000 kronor för år räknat för överkontrollörer, som icke åtnjöte statspension, och 4,000 kronor för statspensionärer, vilket förslag av riksdagen bifallits. Ifrågavarande överkontrollörer hade jämväl tillerkänts ersättning för expeditionskostnader efter 600 kronor för år räknat ävensom för sina inspektionsresor rese- och traktamentsersättning enligt tredje klassen i dåvarande resereglemente, vilket motsvarades av placering i rese- och traktamentsklassen II C enligt det nya resereglementet. Någon ändring i arvodesbestämmelserna för överkontrollörer med befattning allenast med brännerikontrollen hade icke vidtagits. Överkontrollörerna av sistnämnda slag, vilka vore till antalet högst tre, plögade inkallas till tjänstgöring för kontrollen vid brännerierna i Skåne under själva kampanjen från den 1 oktober till den påföljande 1 maj, d. v. s. under omkring sju månader varje tillverkningsår. Kontrollstyrelsen ansåge dessa överkontrollörers arbetsuppgifter i fråga om både ansvar och omfattning fullt motsvara dem, som åvilade övriga överkontrollörer. Den utgående avlöningen måste, enligt styrelsens mening, särskilt vid jämförelse med vad de överkontrollörerna underlydande kontrolltjänstemännen redan åtnjöte, anses otillräcklig, något som ock kommit till synes i framställningar som vid upprepade tillfällen gjorts till styrelsen. Hänsyn borde även tagas till att dessa överkontrollörer allenast bereddes tjänstgöring under en del av året. Den föreslagna omläggningen av tillverkningskattens upptagande komme i stort sett icke att medföra någon förändring i arbetsbördan för överkontrollörernas vidkommande. Däremot torde ökat arbete för dem inträda i samband med tillsynen å kontrollen över brännvins försändning samt över brännvinsnederlagen, där beskattningen skulle äga rum. Då dylik försändning till ojämförligt största delen komme att ske inom de distrikt, där överkontroll-

lörerna för enbart brännvinstillverkningen hade sin verksamhet, och en synnerligen stor del av beskattningsverksamheten bleve förlagd till de i dessa distrikt belägna brännvinsnederlagen, komme denna ökning att väsentligen drabba sistberörda överkontrollörer. Kontrollstyrelsen funne därför skäligen, att överkontrollörerna för kontrollen över allenast brännvinstillverkningen tillerkändes för år räknat enahanda arvode samt ersättning för såväl inspektionsresor som expeditjonskostnader som de överkontrollörer, vilka vore inkallade i tjänstgöring med befattning såväl vid malt-dryckstillverknings- som vid brännvinstillverkningskontrollen.

För kontrolltjänsteman vid bränneri som vore i verksamhet hade kontrollstyrelsen i sitt förslag av år 1922 föreslagit ett dagarvode av 10 kronor eller det lägre belopp Kungl. Maj:t bestämde, dock att, där kontrolltjänsteman tjänstgjorde vid två brännerier, dagarvodet skulle utgå med 13 kronor eller det lägre belopp Kungl. Maj:t bestämde. I jämförelse med de gällande bestämmelserna innebure detta i ena fallet en höjning från 9 till 10 kronor och i andra fallet en sänkning från 15 till 13 kronor. Att märka vore dock, att beloppet 13 kronor avsåge arvode för tjänstgöring vid två brännerier, under det att beloppet 15 kronor utgjorde arvode för tjänstgöring även vid flera än två brännerier. Förslaget innefattade även den ändringen, att de angivna beloppen skulle utgöra maximiarvoden, varuti Kungl. Maj:t skulle kunna göra nedsättning. Styrelsen ansåge den föreslagna omläggningen av beskattningen icke föranleda minskning i de ifrågavarande kontrolltjänstemännens arbetsuppgifter, vadan någon ändring i vad tidigare föreslagits i fråga om dagarvodenas storlek icke borde inträda. Ett dagarvode av 10 kronor till kontrolltjänsteman med tjänstgöring vid *ett* bränneri funne styrelsen även motiverat med hänsyn till vad kontrolltjänstemän vid sockerbeskattningen åtnjöte i arvode. Dag-arvodet till kontrollör vid sockerbeskattningen utginge nämligen med 12 kronor och till biträdande kontrollör vid samma beskattning med 10 kronor. Kontrollstyrelsen ansåge, att kontrolltjänsteman vid bränneri icke borde i avlöningsavseende vara sämre ställd än sistnämnda kontrolltjänsteman vid sockerbeskattningen, i jämförelse med vilken han måste anses hava minst lika omfattande och ansvarsfullt arbete. Anmärkas borde även, att kontrolltjänsteman i bränneri med hänsyn till av kontrollstyrelsen i förevarande sammanhang föreslagen höjning i gottgörelsen för kost och logi, som tillverkare hade att tillhandahålla, i verkligheten komme att få vidkännas en nedsättning i den kontanta avlöningen, därest icke samtidigt en höjning av det dittillsvarande dagarvodet vidtoges.

I betänkandet av år 1922 hade kontrollstyrelsen föreslagit, att annan kontrolltjänsteman än överkontrollör skulle, där resa förekomme, erhålla rese- och traktamentsersättning enligt fjärde klassen i gällande resereglemente för varje gång han inträdde i tjänstgöring eller från ett till annat bränneri förflyttades. Då man emellertid alltjämt borde kunna räkna med att till kontrolltjänstemän i regel kunde antagas personer, boende å ort som icke vore alltför avlägsen från tjänstgöringsstället, hade kontrollstyrelsen ånyo övervägt denna fråga och därvid kommit till det resultatet, att någon utvidgning av rätten till reseersättning icke torde vara erforderlig. Styrelsen ansåge därför, att gällande bestämmelser beträffande brännerikontrollörs rätt till ersättning för resa vid inträde i tjänstgöring borde i förevarande sammanhang komma till användning.

Bestämmelsen angående ersättning till kontrolltjänsteman vid bränneri, som ej vore i verksamhet men där brännvin funnes upplagt å nederlag,

borde enligt förslaget till ny tillverkningsförordning gälla ersättning till kontrolltjänsteman vid dylikt bränneri, då brännvin förvarades i brännerimagasinet. Kontrollstyrelsen hade i 1922 års betänkande föreslagit en ersättning av 10 kronor för varje förrättning, dock minst 30 kronor i månaden. I fråga om sådan bestämmelse hade erinringar framställts av åtskilliga av de överkontrollörer, som till vederbörande länsstyrelser haft att avgiva yttrande över 1922 års förslag. Anmärkningarna hade företrädesvis inneburit, att minimiersättningen för månad vore otillräcklig. Förslag hade framkommit, dels att minimiersättningen för månad skulle sättas till 75 kronor, dels att dagarvodet skulle bestämmas till 3 kronor att utgå under hela tiden befatningen utövades. Därjämte hade ifrågasatts, att vederbörande skulle äga åtnjuta resekostnads- och traktamentsersättning vid resa som företogs för förrättnings fullgörande. Styrelsen ville framhålla, att tjänstgöring av ifrågavarande art kunde beräknas förekomma jämförelsevis sparsamt. Enligt styrelsens mening torde hinder i regel icke möta att med den föreslagna ersättningen anställa behöflig kontrolltjänsteman. Då det emellertid, särskilt i fråga om sulfitbränneri, där i vissa fall betydande lager av sprit kunde förvaras efter tillverkningens upphörande, kunde tänkas, att svårigheter i undantagsfall komme att inträda för att med den ovannämnda avlöningen erhålla kompetent person såsom kontrolltjänsteman, torde bestämmelsen böra kompletteras med befogenhet för Kungl. Maj:t att i särskilda fall höja den angivna minsta ersättningen för månad till ett belopp av högst 75 kronor.

Med beaktande av en av överkontrollören i Värmlands län framställd erinran ville styrelsen jämväl föreslå, att ifrågavarande bestämmelse finge kompletteras med ett angivande av att med förrättning skulle förstås tjänstgöring vid brännerimagasinet under högst sex timmar å en och samma dag. Då tillverkaren skulle hava att bestrida hela kostnaden för denna kontroll, torde en dylik bestämmelse vara behöflig till förhindrande av att kontrolltjänstemannen otillbörligt utnyttjades.

Då de allmänna brännvinsnederlagen skulle komma att upphöra, vore de avlöningsbestämmelser som upptagits för där tjänstgörande kontrolltjänstemän icke längre behöfliga. I stället vore stadganden erforderliga angående den ersättning, som skulle tillkomma kontrolltjänsteman vid partihandlare med rusdrycker tillhörigt brännvinsnederlag där brännvinstillverkningskatt skulle upptagas. Det torde emellertid möta svårigheter att fixera denna ersättning till ett för alla fall gällande bestämt belopp. Den utsträckning, i vilken kontrolltjänsteman vid dylikt nederlag kunde komma att tagas i anspråk, måste bli mycket växlande. Under vissa tider, särskilt under kampanjen då försändning av brännvin från lantbruksbrännerierna till nederlag försigginge i stor omfattning, komme ifrågavarande kontrolltjänsteman att åtminstone vid vissa brännvinsnederlag kontinuerligt och med full dagstjänst tagas i anspråk. Däremot torde perioder komma att inträda, då han allenast i mindre utsträckning hade att fullgöra tjänstgöring. Vid vissa nederlag torde tjänstgöringen kunna väntas bli av mindre omfattning under hela året. Det torde därför få förutsättas, att avlöningen bestämdes särskilt för de olika nederlagen samt att i mån av behov avlöningen för kontrolltjänsteman vid ett nederlag finge regleras med hänsyn till tjänstgöringens omfattning under olika delar av året. Då några säkra erfarenheter icke förefunnes, huru omfattningen av kontrollarbetet komme att gestalta sig vid de olika nederlagen och under olika delar av året, kunde något närmare förslag rörande avlöningens bestäm-

mande för de olika fallen icke avgivas. Kontrollstyrelsen hade därför ansett sig böra hemställa, att bemyndigande lämnades styrelsen att tillsvi vidare inom viss angiven gräns bestämma avlöningen till kontrolltjänsteman vid partihandlare med rusdrycker tillhörigt brännvinsnederlag. Kontrollstyrelsen hade därvid utgått ifrån att den högsta avlöningen som borde ifrågakomma icke borde överstiga det gällande maximiarvodet till tillsyningsman vid allmänt brännvinsnederlag, vilket utgjorde 4,500 kronor. Då årsavlöning med hänsyn till tjänstgöringens karaktär icke syntes böra ifrågakomma, ville kontrollstyrelsen föreslå, att det högsta belopp, vartill kontrollstyrelsen finge bestämma dylik kontrolltjänstemans avlöning, skulle utgöra ett däremot svarande dagarvode eller 15 kronor.

Beträffande gottgörelse till tillverkare för boningsrum och kost som denne hade att tillhandahålla kontrolltjänsteman hade kontrollstyrelsen i sitt betänkande av år 1922 föreslagit, att samma gottgörelse skulle utgå med en krona om dagen för tillhandahållet boningsrum och med en krona 50 öre om dagen för kost. I jämförelse med de gällande bestämmelserna innebure detta dels den ändringen, att sagda gottgörelse i sin helhet höjts från 2 kronor till 2 kronor 50 öre, dels att uppdelning skett med angivande av vad som skulle belöpa å boningsrum och å kost. Den föreslagna höjningen torde vara befogad, då den utgående gottgörelsen varit gällande sedan tillkomsten av 1907 års brännvinstillverkningsförordning utan att höjning vidtagits till följd av den stegring i levnadskostnaderna, som sedan dess ovedersägligen inträtt. Härom hade ock klagomål försports från tillverkarehåll. Sveriges bränneriödkareförening hade ifrågasatt, att bestämmelsen borde givas en mera allmän karaktär och gottgörelsen fastställas efter vad som för varje fall kunde befinnas skäligt. Kontrollstyrelsen ansåge det icke vara möjligt att låta en bestämmelse av denna art hållas svävande, vilket i praktiken med all sannolikhet skulle vålla stora olägenheter. Enligt styrelsens mening borde gällande föreskrift i ämnet bibehållas med den ändring, att ersättningsbeloppet höjdes till 2 kronor 50 öre.

*Särskilda
framställ-
ningar av över-
kontrollörer.*

I särskilda till Kungl. Maj:ts ställda, den 18 december 1925 dagtecknade skrivelser hava de tre personer, som för närvarande äro förordnade till överkontrollörer vid brännvinstillverkningen, anhållit, att arvode till dylika överkontrollörer måtte bestämmas till 450 kronor för månad förutom expens- och reseersättning enligt de grunder som äro gällande för övriga överkontrollörer.

*Kostnads-
beräkning.*

Vid annat bränneri än sulfitbränneri bestrides nu kontrollkostnaden i regel av staten, som jämväl svarar för gottgörelsen till tillsyningsman vid allmänt brännvinsnederlag. Innehavare av dylikt brännvinsnederlag är dock ålagd bidragsskyldighet i form av erläggande av s. k. nederlagsavgift. Vid sulfitbränneri och vid bränneri, där tillverkningsrätten upphört, har tillverkaren att gälda den nödiga kontrollkostnaden.

Enligt det föreliggande förslaget till ny brännvinstillverkningsförordning skall staten bestrida kontrollkostnaden med rätt till bidrag av tillverkare till belopp av 5 kronor för varje dygn av den tid varunder tillverkningsrätten varit gällande. Tillverkare åligger dock att gälda kostnaden för tillsyn å brännerimagasin vid bränneri som ej är i verksamhet, varjämte

partihandlare med rusdrycker har att ersätta den särskilda kontroll som för visst fall kan bli erforderlig. Dessutom skall tillverkaren under vissa omständigheter — i likhet med vad redan enligt gällande tillverkningsförordning är fallet — gälda hela den på bränneriet belöpande kontrollkostnaden.

Vad angår verkningarna ur kostnadssynpunkt av de föreslagna bestämmelserna har kontrollstyrelsen hänvisat till följande sammanställning, avseende approximativt beräknade utgifter och inkomster å ordinarie förslagsanslaget till kontroll å tillverkningsavgifter under ett budgetår med tillämpning av såväl nuvarande som föreslagna bestämmelser.

Utgifter

	Enl. nuv. best. kr.	Enl. föresl. best. kr.
3 överkontrollörer, arvode	5,250	7,000
» , ersättning för expeditjonskostnader	7,875	1,050
» , reseersättningar		5,500
Kontrolltjänstemän i brännerierna: arvoden och reseersättningar	125,000	137,000
Kontrolltjänstemän vid brännerier, som ej äro i verksamhet	5,000	5,000
Tillsyningsmän vid allmänna brännvinsnederlag	27,000	—
Kontrolltjänstemän vid partihandlares med rusdrycker nederlag	—	20,000
Summa	170,125	175,550
	avrundat	avrundat
	till	till
	171,000	176,000

Inkomster

Nederlagsavgifter för allmänna brännvinsnederlag	60,000	—
Gottgörelse för arvoden till kontrollörer vid brännerier där skattefrihet åtnjutes	12,000	—
Bidrag till kontrollkostnader vid brännerier	—	67,000
Gottgörelse för arvoden till kontrolltjänstemän vid brännerier som ej äro i verksamhet	5,000	5,000
Summa	77,000	72,000
Nettoutgift	94,000	104,000.

Enligt denna beräkning skulle kontrollen framdeles draga en med omkring 10,000 kronor ökad kostnad. Såsom framhållits i den proposition med vilken den nya brännvinstillverkningsförordningen framlagts skulle med den föreslagna ordningen dock icke följa ökad belastning för statsverket. Med nederlagsinstitutionens försvinnande inbesparas nämligen de av aktiebolaget Vin- & spritcentralen utgjorda nederlagsavgifterna, och denna inbesparing har

beräknats innebära en indirekt vinst för statsverket å ett mot dessa avgifter svarande belopp.

Departements-
chefen.

Såsom kontrollstyrelsen påvisat föreligger icke anledning att giva de överkontrollörer som hava överinseende enbart över brännvinstillverkningen en annan ställning i ekonomiskt avseende än övriga överkontrollörer, och jag biträder därför förslaget om likartade bestämmelser för överkontrollörerna i anslutning till de stadganden, som nu äro gällande för överkontrollörerna vid såväl maldryckstillverknings- som brännvinstillverkningskontrollen. Vad angår kontrolltjänstemän vid brännerier som äro i verksamhet synas välgående skäl icke hava förebragts för en ändring ifråga om det nu fastställda arvodet å 9 kronor. Emellertid torde en höjning av den tillverkare tillkommande ersättningen för bostad och kost åt kontrolltjänsteman från 2 kronor till 2 kronor 50 öre vara fullt berättigad. Då jag sålunda finner mig böra tillstyrka en sådan höjning, ser jag mig även föranlåten föreslå en motsvarande ökning av kontrolltjänstemansarvodet, enär kontrolltjänstemannen eljest i verkligheten skulle få sitt arvode minskat med samma belopp. I övrigt gillar jag kontrollstyrelsens förslag ifråga om förmåner åt kontrolltjänstemän vid brännerier som äro i verksamhet. Jämväl beträffande gottgörelsen åt kontrolltjänstemän vid brännerier som ej äro i verksamhet ansluter jag mig till det av kontrollstyrelsen framställda förslaget. Då det synes möta svårighet att närmare reglera den ersättning, som bör tillkomma kontrolltjänstemännen vid nederlag hos partihandlare med rusdrycker, torde den av kontrollstyrelsen härutinnan förordade bestämmelsen erbjuda tillfredsställande lösning av denna ersättningsfråga. Med de av mig nu föreslagna bestämmelserna torde kontrollen komma att draga en något ökad kostnad. Denna ökning blir dock relativt obetydlig och kan måhända väntas bliva i någon mån utjämnad genom förenklingar i kontrollen på grund av skatteuppbördens omläggning. I detta sammanhang bör även understrykas, att nederlagsavgifternas bortfallande, såsom kontrollstyrelsen påpekat, för statsverket innebär en icke oväsentlig besparing.

De erforderliga bestämmelserna i berörda hänseenden synas mig, med stöd av vad jag här anfört, böra erhålla följande huvudsakliga innehåll.

1. Överkontrollör som är inkallad i tjänstgöring erhåller arvode efter 5,000 kronor för år räknat; Kungl. Maj:t dock obetaget att i särskilda fall bestämma lägre arvode. Därest överkontrollör uppbär pension av statsmedel, må arvodet icke i något fall bestämmas till högre belopp än 4,000 kronor för år räknat.

2. Överkontrollör åtnjuter under tjänstgöringstiden ersättning för expeditionskostnader efter 600 kronor för år räknat.

3. Överkontrollör åtnjuter vid tjänsteresa ersättning enligt rese- och traktementsklassen II C i gällande resereglemente.

4. Arvode och annan ersättning enligt grunder som angivas i punkterna 1—3 tillkomma jämväl vikarie som kan varda förordnad för överkontrollör.

5. Kontrolltjänsteman vid bränneri som är i verksamhet erhåller under tjänstgöringstiden ersättning i förhållande till det antal brännerier som finnes inom hans tjänstgöringsdistrikt.

Finnes inom distriktet endast ett bränneri, erhåller i denna punkt avsedd kontrolltjänsteman dagarvode med 9 kronor 50 öre. Finnas inom detsamma flera brännerier, äger kontrollstyrelsen bestämma högre arvode, dock ej mera än 13 kronor för dag.

I dagarvode ingår ersättning för resor inom distriktet.

6. Kontrolltjänsteman vid bränneri som ej är i verksamhet erhåller 10 kronor för varje förrättning vartill han kallas av tillverkaren, dock minst 30 kronor i månaden; ägande Kungl. Maj:t att, där så befinnes erforderligt, i särskilda fall höja sistnämnda ersättning till högst 75 kronor i månaden.

Med förrättning förstås tjänstgöring vid brännerimagasinet under högst 6 timmar å en och samma dag.

7. Kontrolltjänsteman vid brännvinsnederlag, tillhörigt partihandlare med rusdrycker, erhåller dagarvode som kontrollstyrelsen i varje särskilt fall bestämmer, dock högst 15 kronor.

8. Annan kontrolltjänsteman än överkontrollör erhåller, där resa förekommer för inträde i tjänstgöring eller vid förflyttning från ett till annat tjänstgöringsdistrikt, reseersättning med 15 kronor för varje gång.

9. Gottgörelse för boningsrum och kost som tillverkare skall tillhandahålla kontrolltjänsteman utgår med 2 kronor 50 öre om dagen. Mot sagda gottgörelse svarande avdrag göres å vederbörande kontrolltjänstemans arvode.»

Departementschefen hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att godkänna de av departementschefen föreslagna bestämmelserna beträffande storleken av ersättningen till de i förslaget till förordning angående tillverkning och beskattning av brännvin omförmälda kontrolltjänstemännen.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse bil. litt. vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Svante Ericsson.